

KAPITOLA

„TOHLE JE TA NEJVYŠŠÍ ODMĚNA, kterou tu mám,“ řekl Greef Karga.

Mandalorian na něho pohlédl přes stůl. Nikdy nebylo jasné, zda Karga říká celou pravdu. Ve svém postavení zmocněnce Cechu nájemných lovců trousil polopravdy, drby i vyložené lži stejně snadno, jako používal imperiální kredity a lovecké holokotouče - jako nástroje pro udržení křehké, věčně rozkolísané rovnováhy mezi lovci, s nimiž pracoval, a záhadnými osobami, jimž sloužil. Nebylo v tom nic osobního, šlo jen o obchod.

„A holokotouč?“ vybědl ho Mando a měl přitom na mysli malé holografické zařízení, které obsahovalo informace o odměně.

„Nebude. Instrukce ústní.“ Karga se odmlčel. „Přímá zakázka. Spousta peněz.“

Mandalorian nebyl překvapený. Nejvýnosnější zakázky často přicházely jen s minimem informací, obvykle kvůli ochraně klienta, který si nepřál, aby jeho obchody vyšly najevo. „Podsvětí?“

„Já vím jen to, že nemá markant,“ řekl Karga, který se ani nesnažil skrýt svou netrpělivost. „Chceš ten kšeft, nebo ne?“

Mandalorian to bral. Nikdy své váhání nemyslel vážně. Dokonce i pro tak zkušeného lovce jako on, jehož předcházela ta nejlepší pověst, bylo výdělku málo, od Světů Jádra po Vnější okraj. Po pádu Impéria se zdálo, že galaxie neví kudy kam. Pokud se sliby Nové republiky o míru a prosperitě někde uskutečnily, rozhodně to nebylo na zapadlých planetách jako Nevarro. Na ní a tisících jí podobných pašeráci a zloději, místní diktátoři a gangsteři řídili své obchody pod rouškou tmy a někdy dokonce i za denního světla. Zločin utěšeně vzkvétal, ale pro nájemné lovce měli zločinci samotní čím dál menší cenu.

Když Mando kráčet postranními uličkami na setkání s novým klientem, přemýšlel o nejbližší budoucnosti - o novém úkolu, o dalším a ještě dalším. O bezpočtu tváří, zapomenutých planetách, jejichž jména se zredukovala na zaplacené a dlužné kredity. Tyto cíle představovaly samostatný řetězec, nekonečnou řadu lovů, která končila kdesi v nejisté budoucnosti. Cech od lovců očekával, že přivedou svou kořist bez zbytečného vyptávání, a k obchodu patřilo i to, že na ni co nejrychleji zapomenou. Mandalorianovi to docela vyhovovalo.

Bez tak toho bylo příliš, na co zapomenout nemohl.

Hřmění výbuchů, vyděšené tváře jeho rodičů lesknoucí se potem - všechno stále ještě živé a trýznivé -, když s ním za Velké čistky prchali ulicemi, zatímco za zády se jim rozpadal celý jejich svět -

Za tím vším bylo Krédo.

Někde mezi temnou minulostí a mlhavou budoucností však silnice samotná zůstávala čistá. Ať se vydal kamkoli, schopnosti a síla Mandalorianů mu poskytovaly půdu pod nohama, osud, který ho bude vždycky očekávat.

Takový byl Způsob.

